

[C. J. F. Sven.]

ikke. Er det Ejeren, eller er det Lejeren? Det har vi ikke kunnet faa at vide, simpelt hen fordi de Herrer ikke ved det. Ingen ved det. Vi vedtager denne Lov — et Spring ud i Rummet. Ingen aner, hvorledes denne i Virkeligheden ret afgørende Side af hele Sagen i Fremtiden vil forme sig.

I § 1 har man fra Venstres Side foreslaaet den højst ejendommelige Regel, at hvis en Mand indbringer en Sag om Aager for en Ret, og han taber, saa skal han have en Favørstilling. Ja, det minder virkelig om disse Lotterier, hvor der staar: Gevinst hver Gang! Her er i Virkeligheden dette, at hvad enten man taber, eller man vinder, Gevinsten, den er sikker; for taber man, saa faar man den ekstra Cadeau, at saa kan man ikke siges op tidligere end 3 Maaneder efter det Tidspunkt, hvortil man kontraktmæssigt kunde opsiges til Fraflytning. Hvis det ikke er at belønne Dyden, saa tror jeg ikke, at Dyden nogen Sinde er blevet belønnet.

I de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Slesbager fremsatte, udtalte han noget om, at Opsigelsestiden i Henhold til § 5 var udskudt henholdsvis 3 og 3½ Aar, saaledes forstod jeg det da, alt efter de paagældende Kontraktens Bestemmelser. Jeg vil i den Anledning gerne spørge det ærede Medlem Hr. Slesbager, om det ikke er at forstaa saaledes, at til henholdsvis Oktober Flyttedag 1934 og Oktober Flyttedag 1935 kan man fra Ejeren Side opsiges et Lejemaal, for hvis Mening var denne, at han først skulde kunne sige op efter de angivne Tidspunkter, Oktober Flyttedag 1934 og Oktober Flyttedag 1935, saa maatte Formuleringen siges at være særdeles uheldig.

Jeg skal saa til Slutning kun gøre en Bemærkning til, og det er denne, at vi jo ikke alene beklager, men i høj Grad er forundret over, at man fra de 3 Partiers Side lader Bestemmelserne om Tilflyttere udgaa. Rent logisk set er der jo ogsaa noget mærkeligt i dette, at man samtidig med at fryse en Masse Lejemaal fast, samtidig med at man altsaa erkender, at der kan være en Boligmangel, eins, zwei, drei hæver alle Tilflytterbestemmelser. De Grunde, der taler for en Afvikling af Boligloven, medfører lige saa fuldt, at man har en vis Overgangstid for Tilflyttere. Det har man ikke ønsket fra de 3 Partiers Side. Dette beklager jeg

i høj Grad. Jeg synes, det er unaturligt, at man her, hvor man skal lovgive i væsentlig Grad for Stor-København, ikke tager Hensyn til, hvad de paagældende Kommunalbestyrelser udtaler, og jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at der fra alle Sider i alle de 3 Kommunalbestyrelser er Enighed om, at man ønsker Tilflytterbestemmelserne opretholdt.

Men det er selvfølgelig at tale for døve Øren, Sagen er jo praktisk talt afgjort med det Forlig, de 3 Partier har sluttet her i Folketinget, saaledes at om nogen Realitetsbehandling af selve Forslaget kan der ikke være Tale. Vi fra vor Side har under Udvalgsbehandlingen i det væsentlige holdt os ganske passive, idet vi ikke mente at kunne strække os ud over det Forslag; vi havde fremsat, og vi havde egentlig ikke nogen større Interesse i at flikke og lappe paa det Forslag, der er kommet fra anden Side.

Elna Munch: Det Spørgsmaal, vi drøfter her, er et af de allervigtigste, vi har haft med at gøre i denne Samling, for saa vidt som Hjemmet er Rammen om det daglige Liv og dette ikke kan føres med nogen Tryghed, hvis man kan vente, at man om kort Tid ikke har Tag over Hovedet, og det er derfor saare vigtigt at finde en Beskyttelse for Lejerne, saa de kan føle sig nogenlunde trygge. Paa samme Maade er det haabløst for den mindre næringsdrivende, hvis han pludselig ser sig revet bort fra det Forretningskvarter, hvor han i en Aarrække har oparbejdet sin Kundekreds.

Det er af stor Interesse at se, at det Parti, det konservative Folkeparti, som plejer at smykke sig med Prædikatet Hjemmenes Vogter, ganske svigter Hjemmene, og at de Konservative, der par excellence er Beskyttere, i hvert Fald paa Valgdagene, af de mindre næringsdrivende, nu svigter ogsaa dem fuldkommen. Partiet Venstre har været mere forhandlingsvilligt i denne Sag, selv om de maaske ikke har strakt sig saa vidt, som vi gerne havde ønsket.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var ligefrem helt misundelig over, at Venstre havde foretaget en omgaaende Bevægelse og til Dels havde varetaget de Interesser, som de Konservative plejer at gøre sig